Parte de defunciÃ³n

Description

Resulta paradoxal que miles e miles de mÃ©dicos cubanos salven vidas polo mundo adiante e que ese mesmo sistema que tanto se gaba non sen razÃ³n da sÃºa solidariedade como norma no proceder exterior non sexa quen de impedir a morte de Orlando Zapata.

Resulta paradoxal que miles e miles de mÃ©dicos cubanos salven vidas polo mundo adiante e que ese mesmo sistema que tanto se gaba non sen razÃ³n da sÃºa solidariedade como norma no proceder exterior non sexa quen de impedir a morte de Orlando Zapata. Claro que non estamos a falar dun problema de saÃºde pÃºblica senÃ³n de orde polÃtica. Como polÃticas son tamÃ©n as misiÃ³ns que os mÃ©dicos cubanos levan a cabo en mil e un lugares do planeta, para escarnio e vergoÃ±a de tantos paÃses ricos renuentes e incapaces de institucionalizar o mÃ¡is elemental sacrificio polo benestar global. Pero tal estado de cousas non Ã© suficiente para absolver a Cuba senÃ³n que exemplifica a enorme contradiciÃ³n que desautoriza a Ã©tica do rÃ©xime: reivindicar o progreso e a liberdade fÃ³ra que se negan dentro cando a defensa numantina do propio sistema prima como estrutura sobre a preservaciÃ³n daqueles obxectivos emancipadores.

PÃ³dese tentar descualificar de mil maneiras a disidencia cubana pero desde o distanciamento de quen non comparte a maiorÃa dos seus postulados nin reclama a adopciÃ³n de modelos que parasitan nas desigualdades e na opresiÃ³n como fÃ³rmula de subsistencia, dÃ©bese defender o seu dereito a pensar e opinar de forma diferente. Negando as liberdades elementais non se pode construir unha sociedade solidaria nin de progreso. QuÃ© xustiza pode haber sen liberdade? A fortaleza Ã©tica de calquera socialismo debera ser suficiente para dixerir, en condiciÃ³ns de pluralidade, ata as reivindicaciÃ³ns antisistema. Moi feble Ã© un rÃ©xime cando debe defenderse con tanta intransixencia fronte a reivindicaciÃ³ns de grupos tan minoritarios.

A perda de iniciativa polÃtica que revela a parÃ¡lise en que estÃ¡ instalado o rÃ©xime Ã© consecuencia do bloqueo mental e ideolÃ³xico manifestado polos dirixentes cubanos e explica a incapacidade para saÃr da canella en que se atopan, equiparando toda hipotÃ©tica reforma mÃnima substancial a sÃntoma de claudicaciÃ³n e polo tanto, de entrada, condenable. Por iso, cabe esperar tempos moi complexos para a illa.

Non Ã© sÃ³ que o modelo econÃ³mico sexa totalmente irracional e insostible e que precisa da adopciÃ³n de instrumentos e mecanismos que lle permitan gaÃ±ar eficiencia e adhesiÃ³n social, senÃ³n que a multiplicaciÃ³n da represiÃ³n desacredita calquera ilusiÃ³n emancipadora asociada a un socialismo alternativo, chÃ¡mese como se chame ou do tipo que sexa.

O dogmatismo e a incapacidade para adaptarse aos cambios rexistrados no mundo nas Ãºltimas dÃ©cadas, ao abeiro do consabido bloqueo que, pese Ã¡ innegable forza do seu mentor, enfronta a dificultade dunha realidade global onde a abrumadora maiorÃa dos estados non soamente pronÃºnciase pola condena senÃ³n que moitos deles estÃ¡n dispostos a activar as relaciÃ³ns con Cuba (velaÃ o relanzamento da colaboraciÃ³n de Rusia, o apoio chinÃ©s ou de Brasil), semellan un lastre insuperable para pensar noutras posibilidades de existencia polÃtica sen renunciar Ã¡s claves antiimperialistas e de benestar social nas que aÃnda cabe militar, en Cuba e fÃ³ra dela. Pero esta Cuba non estÃ¡ en condiciÃ³ns de trascender o bloqueo e tirar proveito desas novas coordenadas emerxentes, tanto por razÃ³ns estruturais internas como por esa desconfianza exterior que medra ante a expectativa dun agravamento da inestabilidade nos prÃ³ximos anos. NinguÃ©n arriscarÃ¡ se non o fan os propios cubanos.

Resistente e ancorada, entre tabÃºs e medos, esta Cuba pode ser un parque temÃ¡tico de interese polÃtico-turÃstico pero xa non Ã© un modelo a imitar. Nin sequera, desde o respectuoso silencio, na propia AmÃ©rica Latina, para aqueles dirixentes de esquerda hoxe no poder que no seu dÃa defenderon os valores Ã©ticos e transformadores da RevoluciÃ³n cubana e que agora lamentan o seu triste destino. Non porque renunciaran aos seus ideais senÃ³n porque comprenden que Ã© necesario explorar outras vÃas para a sÃºa realizaciÃ³n, adaptadas Ã¡s condiciÃ³ns nacionais (unha relectura indispensable en Cuba Ã¡ vista das sÃºas opciÃ³ns pasadas no contexto da guerra frÃa) e globais, para evitar entrar nunha vÃa morta como a cubana, temerosos igualmente do demoledor impacto na rexiÃ³n dun hipotÃ©tico colapso que desexarÃ-

an evitar a toda costa. MÃ¡goa que todo acabe asÃ. A admiraciÃ³n doutrora convÃ©rtese en nostalxia do que foi. Anticipado e premonitorio, todo un parte de defunciÃ³n.

APARTADOSTEMATICOXEOGRAFICOS

LatinoamÃ©rica

ETIQUETAS

Cuba

IDIOMA

Galego

Date Created
Marzo 3, 2010
Meta Fields

Autoria :	3717
Datapublicacion :	2010-03-03 00:00:00